

50%
מענק מיוחד
לעצמאים עוסקים מורשים
ולשכירים קבועים
במקום עבודתם

הרוכשים
מגרשים
פרטיים

עד תאריך 31.7.80

באזורים:

● הר הכרמל: "יולות וולפסון"

● נוף עתלית: באזור הקוטגים המפוראים

● נוה סביון (ק. ביאליק): גובל בבניה

- * קרקע פרטית - קושאן בטאבו
- * תכנית אדריכלית לפיתוח וחלוקה
- * להבטחת כספך תקבל ערבות בנק גדול

אפשרות רכישה בתשלומים ללא המענק החל מ-28,500 ל"י במזומן והיתרה בתשלומים נוחים

יובל המחיר: 75,000 - 220,000 ל"י

חיפה, רח' נורדאו 33, טל. 04-661371

אדמות מבטחים

חיפה, רח' ארלוזורוב 15, טל. 04-645542

תל-אביב רח' בן-יהודה 39, טל. 03-659021

ואחת מריאותיו פגועה. הכלב קיבל טיפול, והוא מאושפז כיום בבית החולים הווטרנארי בבאר-שבע. לפי ידיעות אחרונות היה כלב הרועים, שמישקלו כרגיל בגיל זה כ-30 ק"ג, רזה וכחוש. הוא שקל שיבעה קילו בלבד. אולם במשך החודש האחרון קיבל ארבע ארוחות דשנות כיום ומישקלו עלה ב-14 קילו.

העולם הזה ניסה למצוא את ביתה של המישפחה שזנחה את הכלב, להשיג את שם הבעלים, לגבות לאתרם בתוך-לארץ ולצלצל אליהם כדי לשאול אותם אפשר המעשה לעשו.

פרלה ליבידינסקי, בתה של מלי, העובדה כרוקחת בטופר פארם ב" שיכון ה"א, טענה כי לא ידוע לה דבר על המישפחה, שזנחה את הכלב. לדבריה, שמעה על כלב זאב המשוטט בשכונתה, במשך שבוע שלם חיפשה את הכלב, איתרה אותו וניסתה להתקרב אליו.

"הייתי מסתובבת בשכונה וכשר הייתי רואה את הכלב נתתי לו אוכל. לאט לאט הוא הפסיק לפחד ממני ואז לקחתי אותו והבאתי אותו לוטרנארי. הכלב נראה כמו פליט ממחנה ריכוז", סיפרה.

אמה של פרלה, ששמה גלי ולא מלי, טענה כי מישוהו אכן צילצל אליה וסיפר לה שהיה כלב סגור בדירה בשכונה גימ"ל. "הכלתי לי שכונה גימ"ל וחיפשתי את הכלב שדיווחו לי עליו. חיפשתי אותו במשך שבוע שלם אבל לא מצאתי אותו. אחרי שבועיים מצאתי כלב זאב משוטט אצלנו בשכונה והבת שלי הצליחה לתפוש אותו".

כאשר נשאלה גלי ליבידינסקי מניין לה שהכלב שאותו מצאה בתה הוא אכן הכלב שהיה סגור בדירה, לא ידעה להשיב. לגבי

לדברי בך, במיקרה הראשון תהיה התלקחות בשטחים המוזר-קים. הטענה ההפוכה: דווקא ב" מיקרה השני תהיה התלקחות. העיר השופט כהן לבך: אם כוחות הביטחון חוששים מפני ה"לקחות, האם אין זה מתפקידם למנוע זאת?

עיתונות

כלב של יור

בובי היה כלב רחוב פשוט, שנעשה מפורסם כגדל פיקציה עיתונאית

הידיעה היכתה הדים בכל רחבי הארץ. מעריב הכליט אותה ב" מיסגרת, "גורלו המר של כלב סיור לרדת מהארץ" היתה ה" כותרת.

במדור ברחבי המדינה של ידיעות אחרונות היתה הכותרת לא פחות מערישה: "שמונים יום היה כלב זאב כלוא בדירת בעליו". בהמשך הידיעות תיארו עיתוני הערב את הסיפור בצורה דרמטית. בוקי נאה, כתב מעריב, סיפר על כלב זאב שהונח על-ידי בעליו, תושבי שכונת גימ"ל בבאר-שבע. במשך חודשיים, כך סיפר הכתב, היה הכלב בובי נעול בדירה ללא אוכל ומים, כשהוא מיילל ומבקש מזון. השכנים נהגו לשפוך מים לדירה הנעולה מבעד לחריץ דלת הכניסה.

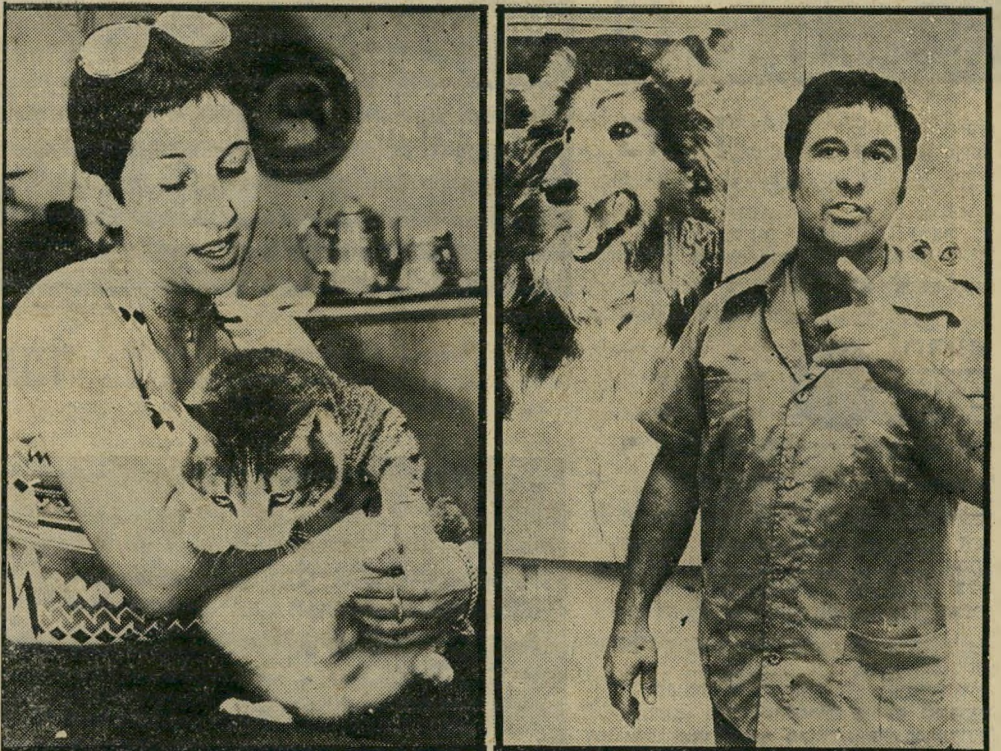
עובדות מוזרות. הוסיף צבי אלוש, כתב ידיעות אחרונות: "השכנים סיפרו למלי ליבידינסקי, נציגת אגודת צערי-בעלי-חיים ב" באר-שבע, כי בעליו של בובי העריכו את כושר ההישרדות ה" גבוה שלו. הם ציידו אותו בדלי

תיהם של אותם שהתערבו לטובת התורמים של המגורשים. שמוך הדיבור. כאשר קמה פליציה לאנגר, פרקליטת המגורשים, להשיב לטענות בך, לא מצאה את עצמה במצב קשה. היא יכלה להתאים את עצמה למצבי-הרוח של בית-המישפט. מ" אחר שהיה ברור כי לפחות שני שופטים סבורים כי הגירוש היה בלתי-חוקי ופגע במעמד בית-ה" מישפט, יכלה לאנגר לפתוח בטיעור ניה בנקודה זו.

תחת זאת פתחה בטיעון פוליטי, שעורר מייד מורת-רוח בולטת אצל השופטים. כאשר ביקשה לאנגר להוכיח כי אין לייחס אמון למובי-אות מן העיתונות הערבית על התבטאויות השלושה, נתקלה בהערת עוקצניות של השופטים.

השופטים גם רצו לדעת מדוע לא שלחו המגורשים עצמם מחו"ל עתירה לבג"ץ. תחת להסתפק ב" עתירה של שותפים. הדבר היה חשוב כי עתירה של השלושה ב" בית-המישפט הישראלי היה מפרין את טענת בך, שהשלושה כלל אינם מכירים במדינה ומבקשים להרסה. תשובת לאנגר: אין לה קשר עם המגורשים, אין היא יודעת היכן הם נמצאים, ועל כן אין היא יכולה לייצג להם. אך השלושה טילפנו אליה פעמיים אחרי הגירוש, וסמכו את ידיהם על העתירה.

אם עקצו השופטים קודם לכן את בך, הם לא נצרו את לשונם גם מול לאנגר. "אנא, אל תפסיק את שטף-הדיבור של הברת לאנ" גר, אמר לנדוי בחיוך לבך, כאשר זה קם להעיר הערה. הוא הדגיש את המילה, "שטף", ברמזו על ה" דיבור המהיר והנלהב של הפרק" ליטה, שדבריה היו שזוררים בסיסי מות פוליטיות לרוב.

חובבת-חיות פרלה ליבידינסקי

וטרינר יגיל

כלב רחוב או כלב יור

מים ובמעט שיירי מזון. כעבור מיספר ימים, לאחר שגמע את כל כמות המים שהיתה בדלי, שתה בובי בצמא את המים שבתחתית האסלה ולעס כל דבר שנקרה ב" דרכו. מאוחר יותר היו השכנים עדים ליללות הכלב, שגם שרט גאושות את דלת הבית... כעבור 80 יום נכמרו רחמיו של אחד ה" שכנים על בובי והוא הועיק את המיטרה ואת הנציגה של אגודת צערי-בעלי-חיים".

כאשר הוצאנו את בובי מה-דירה, הוא נראה איום ונורא, הש" תעל ובקושי רב עמד על רגליו". צוטטה מלי ליבידינסקי. בהמשך, תואר כיצד הובא הכלב לוטרנארי, הדוקטור ראובן יגיל, שבדק אותו ומצא שמצבו חמור

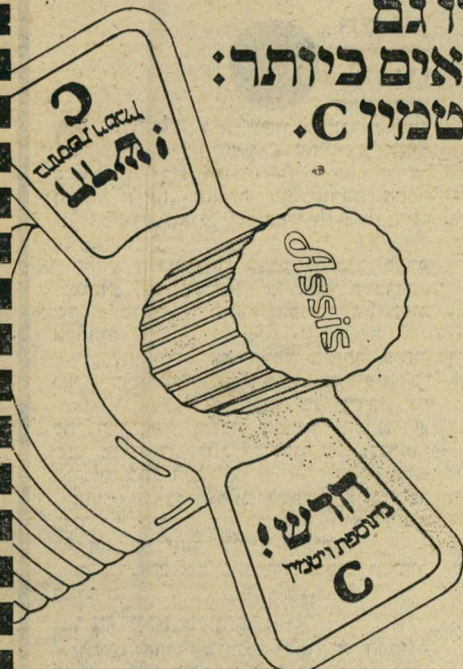
שיקוף מוד שיקוף. אולם למ" רות העקיצות, היה ברור כי ה" עניין חמור. כאשר יחליטו השופ" טים, בסוף השבוע, אחרי שיסתים הטיעון של לאנגר, יעמדו לפני ברירה קשה:

● להחזיר את המגורשים, לשם השמעת דבריהם בוועדה-הערר ו" הגשת עירעור אפשרי בבית-המיש" פט-הגבוה-לצדק. החלטה כזאת ת" שה רושם מצויין בעולם, אך תהווה סטירת-לחי לממשלה ולממשל ה" צבאי.

● לקבל את הטענה כי אין צורך להחזיר את המגורשים כדי שאלה ישמעו את טענותיהם בוועדה- הערר. החלטה כזאת תציל את יוקרת הממשלה, אך תעשה רושם קשה ביותר בעולם.

● להחזיר את המגורשים כדי שאלה ישמעו את טענותיהם בוועדה- הערר. החלטה כזאת תציל את יוקרת הממשלה, אך תעשה רושם קשה ביותר בעולם.

הממותקים של "עיסים"
עכשיו גם
הבריאים כיותר:
עם ויטמין C.

עיסים זה עיסים

השם "בובי" טענה, כי "ככה אמרו לי ילדים שקוראים לו, או קראתי לו ככה". רק בובי יכזי. חבר אגודת צערי-בעלי-חיים בבאר-שבע, יהודה ברינסקי, צילצל למתנדבי האגודה בשכונה גימ"ל ולראש ועד ה" העולם הזה ערך סריקות בשכונה גימ"ל ושאל את התושבים אם ידוע להם היכן היה הכלב כלוא. איש לא ידע על כך דבר. גם במיטרה באר-שבע טענו כי המיטרה לא פרצה כלל את הדירה, וכי על המקרה נודע להם רק מקריאה בעיתונים. "תשאלו חברת עמידר, אולי הם פרצו את הדירה", הציעו שוטרים מהתחנה. גם בחברת עמידר לא היה ידוע (המשך בעמוד 46) דבר.